

ta omma wannematest jummalala kartuses illes-
taswatud, agga pärrast isja surma pahha seltsi
hulka olli sattunud ja kuidas ta wimaks üks täis
ülleannetu inimene, kurjas kõlwatumas ellus Kras-
kowi linna tulnud. Mõnni tord olnud temmal ka
mõtlemine ja hirm ennese pattu ülle süddamesse
tulnud, agga ial ep olnud temmal biget nõu egga
julgust egga wägge kurja teed mahha jätta. Ja
olse siis olla mo emma mind ta jure saatumud;
jutlus, mis ta kirritus kuulnud, olla temma hinge
põhjani rusfaks pelsnud. Kui ta pärrast jutlust
loju tulnud, olla ta hinge ahhastus ni suur olnud,
et ta haigeks sanud; agga sest haiguse wodiist sadit
olla ta Isfanda armu läbbi pattu unneist illes-
ärratud ja uets inimiseks sanud. Piibli ramat,
mis ta siis jure himmuga ööd ja päwa luggenud,
näidanud temmale, kust iggawest ellu leida, ja
pühha Waim temmale pattude andeksandmist Önnis-
teggia werre läbbi linnitanud. Ta rälis siis, et
ta selle peale omma male taggasi läinud. Seal
ellas temma rikkas onnu, kes temmale rahhaga
abbiks olli, et ta wöis jures kolis õppetaja ammeti
wastu ennaft walmistada. Pärrast sedda olli ta
missionäriks läinud ja ellas nitüd jappa mittu
aastat Eöuna-Awrika maal, kus ta pagganatele
meie helde Önnisteggia armu tulutas. Winnu
Piibli läbbi olli ta mind ärratannud. Wimaks
ütles ta: „Nüüd tahhan ma teile ka teada anda,

kes mo joobnud seltsimees sel tähhelepannemise
wäärt pühhapäwal olli, kui teie mind kirrikutsujite.
Sefamma olli rowel Jaan Hill, kes üks aasta pärrast
minnu ärkamist rödwi ja mõrtsuka teu pärrast sai
üllespodud, sellest seitungides ollete luggenud. Mo
helde Jummal on mind iggawest hulkatusest ärra-
peastnud, ta on mind nagu tukki pörgutullest wälja
tõmbanud.“

Oh sepärrast tulutagem jappa warratselt Jum-
mala sõnna, sest meie ei tea mitte, kus paigas ja
mil ajal Jummal abbiga selle läbbi ellu seme ja
önnistuse ja rahhu allus mõnne süddamesse pan-
nasse. — Saatkem siisse tulles iggawest hinge, et
Isfanda kodda täis saaks ja ärge nuustagem, et
Jummal ta laste juust ennesele litust tahhab
walmistada.

Kella walamine Breslau linnas Preiſimaal.

Kui Maria Mahdalena kiriku sel Breslau linnas
pidi walatud sama, ja köit selle tarwis juba wal-
mis oli, läks walaja enue sõma; kelas aga õppi-
poissi wäga kangeste, julatamise katla ani mitte
putuda. Aga õppipois oli edew ja nuustur ja
tahtis teada, kuidas se sulatud keew metall peaks
wälja näitma, ja kui ta seda frani keris ja putus,
wäratas se frani pull kogemata wälja ja metall hal-